

Št. Juriju tedaj ne bi mogel zabraniti nihče, ker bi bila postavna. In tako bi imeli potem Donačani dve šoli: v trgu eno, pri Sv. Juriju drugo. Ali vam bo pa mogoče vzdržavati dve šoli? Torej spoznajte o pravem času nakano Rogačanov in ne dajte se preslepiti. Šola v Gaberju bo prospevala; okolica je lepa in kraj blizu trga, potegovali se bodo za njo dobri učitelji. Tudi k šolarskim mašam bodo otroci vsaj po enkrat na teden zahajali. To je glavni vzrok, zakaj se ne smeta združiti s trško šolo. Vrh tega pa vprašam: kdo bo pa gospodar rogaške šole po združitvi? Vi, kmetje, nikdar ne, ampak le tržan. Kdo bo pa več plačal, vi kmetje, ali tržan? Vi, kmetje, kajti kar ima šulferajn na rogaški šoli, to ostane, tega denarja ne bodo nikdar dali brisati Rogačani. Vi, kmetje, boste torej plačali ono polovico, katero so porabili za zidanje Rogačani, vi jim boste šolo postavili, gospodaril bo pa v njej Rogačan. Lahko se zgodi, da bo šulferajn Rogačanom rekli: dajte nazaj, kolikor je vredna polovica šole, ker zašli smo na kant. Kdo bo pa splačal tedaj šulferajn? Rogačani sami gotovo ne, tudi vi okoličani boste morali prispevati. Torej vsaka združitev obeh šol bi bila v korist le, tržanom, vam, kmetje, pa v narodno in gmočno škodo. Zato si nujno pozidajte šolo v Gaberju ter ne poslušajte nobenega posilinemcev ne iz trga, ne iz okolice.

Razne stvari.

Domače.

(Odlikovanja.) Povodom cesarske petdesetletnice so bili od presvetlega cesarja sledeči štajarski Slovenci, oziroma Slovani odlikovani: Red železne krone III. vrste so dobili: Jožef Flek, prost ptujski, dr. Jožef Pajek, kanonik v Mariboru, dr. Jožef Serneč, odvetnik itd. v Celju; viteški križec Franc Jožefovega redu: Simon Goričnik, finančni svetnik v Mariboru, A. Markovič, nadravnatelj kaznilnice v Mariboru; zlati križec s krono: Al. Sver, duhovnik v kaznilnici v Mariboru, Janez Majciger, c. kr. prof. gim., Mihael Papež, polic. komisar v Gradcu; zlati križec: Anton Goričar, poštar v Braslovčah, Janez Kočvar, obč. svet. v Središču, Matija Sevnik, kancelist na Vranskem, S. Stegnar, učitelj v kaznilnici v Mariboru; srebrni križec s krono: Ivan Božič in Simon Krek, nadpaznika v mariborski kaznilnici; srebrni križec: Anton Gajšek, žel. uradnik na Ponikvi.

(Pomiloščenje.) Povodom svoje petdesetletnice je svetli cesar pomilostil v mariborski kaznilnici 39 kaznencev.

(Iz Brežic.) Bajno lepa je bila razsvetljava mesta na predvečer cesarjevega jubileja. Le vodja nemške šole svojih oken ni razsvetlil. Pohujšanje nad tem činom je splošno. Radovedni smo, kaj ukrene okr. šol. svet proti temu Nemcu.

(Brežiski posilinemci) se grozno jezijo, ker so se Slovenci drznili na 2. dec. razobesiti tudi narodne zastave. Na slovenskih tleh menda ne bomo nemčurjev vprašali, kaj nam je dovoljeno. No so se pa tudi frankfurarice na nekaterih hišah kaj pokvečeno držale, kaj ne, gospodje?

(Iz Zdol nad Vidmom.) Kar morda na celem Štajarskem nobeden, ukrenil je naš občinski zastop v proslavo cesarjevega jubileja. Vsled enoglasnega sklepa so prejeli občinski odborniki, svetovalci in učiteljstvo, z gorečimi svečami v rokah dne 2. decembra skupno sv. obhajilo za presvitlega cesarja. Ako bi imel ljubi naš cesar same take krščanske podanike, se za Avstrijo bati ni. Čast vrlim možem!

(Iz Brežic.) Na predvečer cesarjevega jubileja plamtelo je mnogo kresov ob Savskih višavah.

(Na Ponikvi) smo obhajali jubilejno slavnost prav slovesno in kolikor je bilo vsled žalostne smrti naše deželne matere mogoče,

tudi veselo. Naša velika cerkev je bila polna šolske mladine in drugih vernih. Po končanem cerkvenem opravilu je g. kateket nagovoril učence v šoli ter njim postavil presv. cesarja v izgled posnemanja. Omenil je posebno cesarjevo marljivost in delavnost, usmiljenost in dobrotljivost, osebno hrabrost in duševni pogum, ki izvira iz trdne vere in zaupanja na Boga in se kaže posebno v prenašanju težav. Po dokončani slavnosti dobili so učenci lepo in obilno južino. Vsem, kateri so pripomogli in darovali k našej slavnosti, izrekamo najgorkejšo zahvalo.

(Iz Slov. Bistriškega okraja.) V občini Šentovec se je dne 20. novembra vršila volitev obč. odbornikov, dne 7. nov. pa obč. predstojnika. Izvoljen je enoglasno že v petokrat Paul Šift za župana, Gasper Šift, Jozip Šlamberger kot svetovalec, Mart. Obersne, Luka Dobnikar, Luka Korže, Miha Verhovšek, Matija Sturm in Peter Miško kot odborniki. Sami vrli narodnjaki in krščanski možje, kateri bodo skrbeli za korist občine in mile nam domovine.

(Wolf) je dobil nad 80.000 gld. »častnih daril«, samo zato, ker smrtno sovraži Avstrijo, vlado in Slovane.

(Bosenski polk v Gradcu), ki je letos tako vrlu učil graške nacionalne Nemce manire, je bil z mnogimi odlikovanji obdaran povodom cesarskega jubileja. Dober nauk za naše prusake.

(Celjska pošta.) Iz Celja: Tukajšnji nemški listič je radi dvojezičnih napisov pri poštmem uradu ves iz sebe. Kriči, kakor da bi se s tem pravičnim činom, na kojega je veliko število štajarskih Slovencev že dolgo časa zastoj čakalo, tistim par izvoljenim pruskim glavačem, ki slučajno prebivajo tukaj v Celju, godila nezasljučna krivica, ter žuga z odstranjenjem grba celjskih grofov, kojega so blagovolili naši mestni modrijani na poštno poslopje prilepiti. Slednji hoteli so menda s tem pokazati neko nadzornišvo nad poštmem uradom. Oho! Tega nam še manjka! Nasi modri nemški Celjani še bržko ne niso pomislili, da se c. kr. poštni uradi štejejo med državne naprave, pri katerih je zagotovljena vsem avstrijskim narodom enaka pravica. Vsled te enakopravnosti nimamo pa mi Slovenci pri celjskem poštmem uradu zahtevati samo dvojezičnih napisov, temveč tudi dvojezični pečat. Opozarjamo naše »rahločutne« Celjane že sedaj na to, da ne bi mogoče zopet v omedlevice padali, kadar se tej naši opravičeni zahtevi ustreže.

(Iz Celja.) Miklavžev večer, katerega je priredilo naše pevsko društvo v pondeljek večer v »Narodnem domu«, zvršil se je povsem povoljno. Uvodoma zapel nam je vrli mešani zbor dve ljubki narodni pesmi: »Skrjanček poje, žvrgoli« ter »Prisla je miška«. Opustila pa se je igra »Krojač Fips«. Vsled tega je prišel tem prej na vrsto od otrok težko pričakovan prihod Miklavža. Bil je posebno veličasten. Sv. Miklavž (g. dr. Karlovšek) priplaval je namreč pred našimi očmi iz nebeških visotin na oder, kjer sta ga pričakovala dva krilata angelja (gdč. Miklavčeva in Žimnjakova). Imel je pripravljenih mnogo lepih opominov in naukov mladim in starim ter obetal nam boljšo narodno bodočnost le, ako bodemo delavni, složni in vstrajni. Potem je jel deliti pripravljene darove. Da se je s svojimi darovi prikupil vsem, pričal je glasen smeh, ki je kmalu odmeval po dvorani. Po končanem trudapolnem obhodu poslovl se je s prisrčnimi besedami in zginil v višave, od koder je bil prišel zapustivši mnogo hvaležnih otroških src. Vdeležba je bila mnogobrojna.

(Kako se je obhajal 2. december v Celji?) Reči moramo, da skromno; to je bilo po slabih pripravah že naprej pričakovati. Dočim so druga mesta in celo trgi okoli Celja delali priprave za to preimenitno slavnost skoro celi teden poprej, se v Celji nihče ganil ni. V četrtek dopoldne ni še bilo nikakega znamenja o kakih pripravah. Še le proti večeru jele so se razobešati zastave, v mraku pa so se zažigale lučice. Ob 7. uri

se je vršil mirozov z godbo. Pred »Narodnim domom«, ki je bil čarobno razsvetljen, se je nabrala velika množica ljudstva. Lepo razsvetljene so bile tudi vojašnice. Rotovž, ki se o velikonemških slavnostih obleče v najlepše oblačilo, zaostajal je s svojo razsvetljavo za marsikaterim zasebnim poslopjem. Bilo je pa tudi nekaj hiš — brez razsvetljave. Kjer je nemčurstvo doma, tam domoljubja ne išči!

(Misijon.) Na Muti se bo obhajal od 8. do 15. decembra sv. misijon; vodili ga bodo čč. gg. lazaristi iz Celja Pogorelec, Kitak in Ferjančič.

(Kako se prelevi Slovenec v pristnega Nemca?) Prišel je nekoč v neko gostilno v Kozjem zasebni uradnik. Tu najde nekega c. kr. uradnika, ki je bil tovariš njegov nekdanj na šolskih klopih in ki sedaj slušbuje v Kozjem. Prislec brž spozna svojega nekdanjega tovariša ter ga veselo nagovori in povprašuje, kako se mu kaj godi. A c. kr. uradnik mu na vsa vprašanja le nemški odgovarja. Čudeč se mu došli tovariš, ga vpraša, če nič več slovenski ne zna. »Veš, ti, to je tako«, odgovori on, »tukaj se govori samo nemški, jaz nimam priložnosti slovenski govoriti, zato sem že pozabil«. »A, tako«, mu odvrne prvi, ter se žalostno obrne od njega. In kje je ta pristni Nemec doma? Blizu tistega kraja, kjer raste najboljšo vino štajarskih gor — blizu Ljutomer, ubogega slovenskega kočarja sin! Zdaj se le razumemo, zakaj ga je neka uplivna oseba imenovala: das ist ein vorzüglicher Beamte (to je izboren uradnik)!

(Občina Veternik) slovenskemu narodu ne dela posebne časti, kajti občinski pečat je nemški in uraduje se tudi samo nemški. In vendar je župan rodod Slovenec.

(Postajica) za poletni čas pri jami »Hudaluknja« se je dovolila.

(Zavedne občine.) Odbor občine Ptujka ali Črna Gora je v svoji seji dne 2. decembra sklenil prošnjo za vseučilišče in nadsodišče v Ljubljani narediti in državnemu poslancu veleč. g. dr. Gregorcu odposlati, kar se je tudi že zgodilo. — Odbor občine Mihalovske, ki je združena z Ivankovci je v svoji seji dne 4. grudnia t. l. enoglasno sklenil, da naj občinski urad vloži na dotično ministerstvo, oziroma državni zbor peticijo za popolnoma slovensko uradovanje pri sodnijskih in političnih uradih, ter za otvorjenje slovenske univerze in nadsodišča v Ljubljani. Prošnja za dvojezični pečat pri c. kr. poštmem uradu v Ivankovcih pa se je že dne 19. maja t. l. na visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo odposlala, a odgovor še vedno — izostaja.

(Slovenska učitelja) g. Trobaj iz Slov. Gradca in g. Srahotnik iz St. Janža, imata svojo deco v »Studentenheimu«. Bivši vzorni narodnjak naddavkar v Slov. Gradcu, Ivan Strgar, je dobil nemšk nagroben spomenik. Tužna nam majka! Kam pa plovemo?

(Veren pristaš rogaških posilinemcev) Fr. Gobec (Bečelek) je bil vsled goljufije pri sestavljenju volilnega zapisnika sodnijsko kaznovan z zaporom, na kar mu je odvzelo okr. glavarstvo čast občinskega odbornika.

(Iz Kurnena) se nam piše, da je 2. decembra ob priliki obhajanja petdesetletnega vladanja presvitlega cesarja iz hiše občinskega urada v St. Lovrencu nad Mariborom visela edino le frankfurarica. Je temu nedostojnemu činu kriva brezaktnost ali nevednost? ni znano. Menda oboje!

(Iz Vuzenice.) V minolih dnevih, dnevih občnega veselja za celo Avstrijo, so tudi Vuzeničani pokazali svojo udanost do cesarja. Kakor še menda nikdar poprej, razsvetili so na predvečer 2. decembra vse hiše po trgu od največjih do najskromnejše bajte. Pred vsemi so se odlikovale šola, Kresnikova in Mravlakova hiša s svojo razsvetljavo, in čarobno se je ravno pri teh hišah v oknu sredi bujnega zelenja, obdana z lučicami, odsvitala podoba cesarja. Požarni brambovci

so priredili bakljado, katero je spremljala godba. Pred pošto se množica vstavi, in gsp. nadučitelj v kratkih, jedrnatih besedah izrazi pomen tega večera, na kar se mu ces. kr. poštar g. Kresnik zahvali. Godba je zasvirala cesarsko himno, katero je množica z odkrito glavo molče poslušala. Pred umno izdelanimi transparenti se je zažigal umetalni ogenj kažoč jubilarjevo ime. Vse je bilo navdušeno ta večer, ki bo ostal vsem v prijetnem spominu.

(Nemška omika.) Ravno, ko smo obhajali petdesetletnico vladarjevo in ko je vse avstrijske narode presinjala le ena srčna želja, da ljubi Bog živi cesarja in ohrani Avstrijo in njene narode, vstrelil je nek Nemec v okno tukajšnjega »Narodnega doma,« ter zopet pokazel svojo nemško neotesano surovost, nestrpnost do toliko cesarju vdanega naroda slovenskega. Vsak večer se tuli in rjove krog »Narodnega doma,« tako da sluga noče več bivati v njem. Tako nečuvno obnašanje tukajšnjih Nemcev obsojamo z vso ogorčenostjo ter apelujemo na naše poslance, da pri vladi izposlušajo državno policijo in ukaz, vsled katerega se bode zabičalo tukajšnjim varstvenim organom skrbeti za varstvo slovenskega prebivalstva. Sicer si več nismo svesti svojega življenja.

(Iz Runeča pri Ormoži se nam javlja, da je tamošnje učiteljstvo na predvečer cesarjevega zlatega jubileja šolsko poslopje prav lepo razsvetlilo. Na jubilejni dan zbrali so se otroci po slovesnem svetem opravilu v šolski sobi, kjer jim je gospod šolski vodja razložil z ginljivimi besedami pomen tega velikega dne. Nato je razdelil v trajen spomin zlatega jubileja brezplačno tisoč dvo- in triletnih cepljenih dreves, katere je sam z nemalimi troški pridelal na svojem lastnem zemljišču.

(V Zrečah) so razsvetlili poslopja, žgali krese po vrhah pri Podgrajseku, Dobniku, Winterju, Brežanu, lepo se je podala lična razsvetljava cerkve-podružnice »pri Sv. Neži« ob robu Brinjeve-Gore proti Konjicam. Slavnostni dan je bil podoben cerkvenemu prazniku; imeli so, kakor ob nedeljah, dvojno sveto opravilo, pri obeh službah božjih je č. g. župnik imel primerne pridige. V šoli govoril je g. nadučitelj, in ko so šolarji držali že v rokah slavnostne knjižice, je govornik pristavil še opomin, naj bi otroci te knjižice imeli doma na skrbi tako, kakor njihovi stariši varujejo knjižice hranilnične. Naš dopisnik je z dopisom pripisal tudi šopek kukmasti vijolic, ki so začele cvesti na šolskem vrtu v Zrečah.

(Naš list) je bil zadnji torek pred okrožnim sodiščem. O obravnavi še bomo natančneje govorili, danes omenimo le toliko da smo proti slugi krajnega sodišča v Slovenski Bistrici, gsp. Valjavcu, ki je širil socialdemokratske liste med ljudstvom, sijajno zmagali. Obžalujemo ga posebno zaradi velikih stroškov, ki bo jih imel vsled tega, toda mi smo nedolžni. On je nas tožil, ne mi njega. Prihodnjič več.

(Hum pri Ormoži.) Povodom cesarske slavnosti je bila tukaj razsvetljena šola in cerkveni zvonik. Vrh Huma so se zažgali kresovi, ki so daleč na okoli označevali zvestobo in udanost tukajšnjega prebivalstva do cesarja, našega presvetlega vladarja-jubilarja. Šola je bila v zastavah in okrašena v razredih, kjer je bila šolarska svečanost po zahvalni sv. maši. Šolarji večji so dobili spominske knjižice presv. cesarja in presv. cesarice, manjši pa enake podobe.

(Zloraba šolarjev.) Z ozirom na opazko, ki smo jo priobčili pod tem naslovom v zadnji številki našega lista, smo dobili od nadučitelja Antona Kvasa, in učiteljev Drag. Pribila in Jožefa Poljanca popravek, katerega pa ne moremo doslovno vsprejeti v svoj list, ker je sestavljen docela nepravilno. Vendar vsled svoje dobrohotnosti povzamemo iz doposlanega, da »ni res, da je bilo isti dan tako malo učencev v istem razredu; ni res, da so bili vsi manjkajoči na lovu kot

gonjači; ni res, da bi se učiteljstvo ne potegovalo za dober obisk šole; res pa je, da je bilo omenjeni dan več šolskih otrok v šoli; res je, da učiteljstvo pri vsaki priliki prepove učencem goniti hoditi.« Gospode opozarjamo, da kdor hoče popravljati, naj si pogleda § 19. tisk. zak., da bo vsaj pravilno znal popravljati. Gospoda Pribila in Poljanca pa ista notica že celo nič ne briga, in če smo jih omenili, naj znajo ceniti v bodoče našo dobrodušnost.

(Iz Žič.) Dne 11. decembra ob 3 uri popoldne pride deželni potni učitelj gospod Jelovšek ter bode prednašal o živinoreji v prostoru drugega šolskega razreda. Kmetovalci, pridite polnoštevilno.

Šola pri Sv. Marku niže Ptujja je dobila krasno zastavo v spomin petdesetletnice vladanja Njih Veličanstva Franca Jožefa I. Zastavo je blagoslovil č. g. župnik Matej Slekovec dne 2. decembra ter zbranimu ljudstvu razložil v krasnih besedah pomen zastave. Šolsko vodstvo se iskreno zahvaljuje vsem, kateri so za zastavo kaj darovali, posebno pa častitemu gospodu kaplanu Francu Cerjaku.

(Slovenska posojilnica v Marenbergu) je znižala obresti za posojila. Kdor pri njej denar vloži, mu bo dajala na leto 4 gld. 50 kr. od stotaka, kdor si pa denar izposodi, bo od novega leta naprej mesto šest odstotkov plačeval samo 5 gld. 50 kr. od stotaka. Posojilnica stoji na dobrih nogah. Lansko leto je imela čez 160.000 gld. prometa. Kdor potrebuje pomoči, naj se do nje obrne, kdor si pa hoče kaj prihraniti, naj pri njej vloži svoj denar. Vsi prebivalci marenberškega okraja si to dobro zapomnite!

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Ant. Šorn je prestavljen od Marije Snežne k Sv. Barbari v Halozah. Pri Sv. Miklavžu pri Ormožu je daroval zadnji torek č. g. Ivan Tomažič prvo sveto mašo.

Društvene.

(Podružnica družbe sv. Cirilain Metoda) za brežiški okraj zboruje v nedeljo 11. dec. ob 4. uri popoldne v »Nar. domu«. Dnevni red: Poročilo tajnika in blagajnika ter volitev novega odbora.

(Dijaški kuhinji v Ptujju) so darovali razven mesečnih p. n. podpornikov še sledeči p. n. gg.: Lenart Ivan od čistega dobička romarske poti v Marjino Celje 10 fl., Črnko M., župnik v Sevnici 5 fl., Schreiner, kaplan pri Sv. Marjeti 2 fl., Hajšek Anton, kanonik v Slov. Bistrici, iz zapuščine † g. Mart. Satlerja 20 fl. in iz lastnega 5 fl., dr. Fr. Jurtela, odvetnik v Ptujju 10 fl., dr. Špešič v Središču 5 fl., Slavinec v Ptujju 1 fl., Vozlič Leop., mestni kaplan v Radgoni 5 fl., Mahorič v Ptujju 1 fl. — Prisrčno hvalo izreka za blage darove odbor.

(Čitalnica v Brežicah) priredi v nedeljo 11. dec. sijajen koncert v prid šolske kuhinje. Prodajala se bodo v ta namen na šaljivi dražbi razna vina, darovana od vinarov iz celega okraja. Zaradi dobrodelnega namena pričakujemo dragih gostov.

(Slovenska čitalnica mari-borska) ima svoj redni letni zbor dne 18. grudnia ob 7. uri zvečer v svojih prostorih. Po zborovanju bodo se oddali naročeni časniki dražbenim potom.

(Kmečko konsumno društvo na Frankolovem) ima zopet svoje zborovanje dne 18. grudnia ob 3 uri popoldne v Loki pri št. 8. s sledečim sporedom: 1. Govor načelnika, 2. pregled računov, 3. razni nasveti in sklepi za društvo. — K obilni udeležbi vabi odbor zadružnike.

(Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so poslali: Podružnica v Ljutomeru po č. g. blagajniku J. Karbi 20 fl. in 30 fl. Podružnica na Teharjih pri Celju 24 gld. 80 kr. Podružnica za Priblo ves in okolico po g. Lipušu 6 gld. Izven-akad. podružnica v Gradcu po g. c. kr. okr. sodniku Fr. Hrašovcu 50 gld. udnine in 13 gld. iz nabiralnika narodno-zavedne obitelji Zabre-

dove na graškem južnem kolodvoru. Veselo društvo na Podplatu 5 gld. Slavno »Hranilno in posojilno društvo v Ptujju« kot jubilejski dar 100 gld. Podružnica v Rečici po č. g. kaplanu Melhijoru Zorku 20 gld. Podružnica za Laško po č. g. blagajniku Ivanu Gorisku 30 gld. Gosp. Martin Medved v Slov. Bistrici 50 gld. G. Blaž Zaberl v Št. Štefanu pri Šmarjah 54 kr.

(Celjska čitalnica) si je izvolila na svojem letnem občnem zboru dne 22. t. m. naslednji odbor: Predsednik dr. Jož. Serbec, tajnik dr. Hinko Šuklje, blagajnik dr. Vlad. Ravnikar, knjižničar profesor M. Suhač, gospodar Ante Beg; ostali odborniki pa so gg.: dr. Jož. Vrečko, dr. Juro Hrašovec in kaplan Krančič. Namestniki so gg.: dr. Al. Praunseis, Fran Lončar, Janko Vavken in Pero Kostič.

Iz drugih krajev.

(Tudi krščanski socialisti?) Tako imenovana krščanska socialna stranka na Dunaju z dr. Scheicherjem in dr. Luegerjem na čelu se vedno bolj oddaljuje krščanskim načelom. Krščanska pravičnost zahteva, kar »ti želiš, da ti drugi stori, stori tudi ti drugim.« Toda krščanski socialisti zahtevajo sicer vsepovsodi pečenko za svoje rojake — Nemce, a ne dajo nobene kosti svojemu sosedu Slovanu. Dozdaj je plačevalo dunajsko mesto 9000 gld. v ta namen, da se prelagajo na nemški jezik dopisi, došli v drugih, na pr. v slovanskih jezikih. To se je plačevalo tudi takrat, ko so nemški liberalci vladali v dunajskem mestnem zboru. Še le zdaj, ko so prišli do gospodstva kršč. socij., se je prečrtal ta strošek in se nemški dopisi pošiljajo strankam nazaj. In te dni se zopet govori, da so krščanski sociji v dunajskem mestnem zboru sklenili, da se ne sme nobeno oznanilo nabiti na hišah, ki so lastnina dunajskega mesta, razven le nemška naznana. Da kršč. sociji z mestnim dunajskim denarjem podpirajo nam sovražne družbe na pr. Südmarko, je itak znano. Vprašamo torej, ali bi ne bil že čas, da tako zvani krščanski socialisti vržejo vendar enkrat krinko od sebe in s krinko tudi svoj »krščanski« pridevek, kojega niso vredni?

(Veledušen dar.) Vladika Josip Juraj Strossmayer v Djakovu podaril je ljubljanski občini 1000 gld., da 'da izvršiti v mestni dvorani sliko, ki bi predstavljala alegorično podobo, kako so Slovenci po politični upravi med soboj ločeni in kako so v zvezi s Hrvati po njih idejah itd. — Na predlog odbornika dr. Ivana Tavčarja je občinski svet izrekel najsrčnejšo zahvalo vladiki Strossmayerju, temu uzornemu Slovanu. Slava mu!

(Pazite na pošto!) Poštnim ravnateljem v Gradcu je imenovan vitez Pokorny. Dosedaj je bil v enaki službi v Trstu. Slovenski primorski listi so izražali svojo zadovoljnost nad njegovo prestavo, ker neki slovenskim zahtevam ni bil prijazen. Vitez Pokorny se na potu iz Trsta v Gradec gotovo ne bode spremenil iz Savla v Pavla. Zato pa opozarjamo svoje rojake, naj pazijo na njegovo delovanje med Slovenci ter nam takoj sporočijo, ako se bo kaj zgodilo, kar nasprotuje slovenskim težnjam. Mi bomo storili potem že na primernem mestu svojo dolžnost. Slovenski državni poslanci pa naj ne zamudijo vprašati trgovinskega ministra, kako pridemo štajarski Slovenci do tega, da se nam vsiljuje mož, kojega službovanje med primorskimi Slovenci je bilo nadalje že nemogoče?

Loterijne številke.

Trst, 3. decembr. 1898: 79, 6, 87, 30, 85
Linc, " " " 33, 23, 4, 43, 25

Hennebergova svila

meter 45 kr. do 14 gld. 65 kr., pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni; črna, bela in barvana; tkanine, barve in vzorci po najnovejši šegi. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Henneberg-ova tovarna za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.